

Sygn. akt I C 1468/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Andrzej Żelazowski

Protokolant: protokolant Anna Żarczyńska-Ziobro

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2013 r. w Krakowie

sprawy z powództwa (...) **Banku Spółdzielczego w W.**

przeciwko **M. S., K. B.**

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda (...) Banku Spółdzielczego w W. solidarnie na rzecz pozwanych M. S. i K. B. kwotę 7.234,00 zł (słownie złotych: siedem tysięcy dwieście trzydzieści cztery) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt IC 1468/12

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 24 stycznia 2013 r.

Strona powodowa (...) Bank Spółdzielczy w W., w pozwie skierowanym przeciwko M. S. i K. B., wniosła o uznanie za bezskuteczną wobec niej umowy darowizny z dnia 23 lipca 2009 roku lokalu mieszkalnego nr (...), położonego na II kondygnacji budynku mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) w W., dla którego Sąd Rejonowy w Wieliczce prowadzi księgę wieczystą nr (...), zawartej pomiędzy pozwanymi M. S. i K. B. a dłużnikiem P. L..

Na uzasadnienie strona powodowa wskazała, że przysługuje jej w stosunku do P. L. wierzytelność wynikająca z umowy nr (...) z dnia 27 kwietnia 2009 r., na podstawie której strona powodowa udzieliła P. L., prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Firma (...) P. L. z siedzibą ul. (...), (...) (...) W., kredytu rewalwingowego w rachunku kredytowym, na którą to wierzytelność składa się kwota kredytu w wysokości 296.054,66 zł oraz odsetki umowne do dnia ich zapłaty, a które na dzień 30.07.2012 r. wynoszą 97.615,31 zł.

Powołana umowa darowizny dokonana została z pokrzywdzeniem powoda jako wierzyciela bowiem P. L. w jej wyniku stał się niewypłacalny albowiem wyzbył się jedyne go składnika majątku, z którego realnie nastąpić mogłoby zaspokojenie wierzytelności powoda. Jakkolwiek wierzytelność wynikająca z umowy zabezpieczona została hipoteką kaucyjną w kwocie 400.000,00 zł na nieruchomości składającej się z działki nr (...) położonej w W., dla której Sąd Rejonowy w Wieliczce prowadzi księgę wieczystą nr (...), nie istnieje możliwość przeprowadzenia skutecznej egzekucji z tej nieruchomości ze względu na jej kształt i sposób zabudowy (znajduje się na niej nie mogąca być wyodrębniona część budynku mieszkalnego przy ul. (...) w W.).

Pozwane wniosły o oddalenie powództwa przecząc w szczególności, iżby dłużnik miał być niewypłacalny.

Bezsporne pomiędzy stronami było, że:

W dniu 27.04.2009 r. pomiędzy P. L., a stroną powodową zawarta została umowa o kredyt rewalwingowy w rachunku kredytowym. Na jej podstawie P. L. udzielony został kredyt rewalwingowy w rachunku kredytowym w kwocie 300.000,00 zł stanowiącej górną granicę zadłużenia za okres od dnia 27.04.2009 r. do dnia 31.10.2009 r. oraz w kwocie 200.000,00 zł stanowiącej górną granicę zadłużenia na okres od dnia 01.11.2009 r. do dnia 26.04.2010 r. P. L. zobowiązał się do dokonania całkowitej spłaty kredytu wraz z odsetkami do dnia 26.04.2010 r. Zabezpieczenie spłaty udzielonego kredytu stanowił m. in. wpis hipoteki kaucyjnej do kwoty 400.000,00 zł na nieruchomości objętej KW nr (...), położonej w W., będącej własnością P. L.. W dniu 01.04.2010 r. P. L. i strona powodowa podpisali aneks do powyższej umowy o kredyt, mocą której ostateczny termin spłaty kredytu ustalony został na dzień 31.03.2011 r. Pismem z dnia 29.12.2010 r. P. L. zwrócił się do strony powodowej z prośbą o nie wszczynanie egzekucji w związku z chwilowym brakiem środków na spłatę przedmiotowego kredytu. W dniu 17.02.2011 r. P. L. zwrócił się do zarządu strony powodowej z prośbą o możliwość podpisania aneksu do umowy kredytowej umożliwiającego całkowitą spłatę kredytu na przestrzeni 48 miesięcy.

W dniu 23.07.2009 r. P. L. zawarł w formie aktu notarialnego przed notariuszem M. J. w Kancelarii Notarialnej w K. przy ul. (...) (Rep. A (...)) umowę darowizny, mocą której darował swoim córkom M. S. i K. B. udziały wynoszące po 1/2 części we współwłasności nieruchomości stanowiącej odrębny lokal mieszkalny nr (...), położony na II kondygnacji budynku mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) w W., składający się z pięciu izb mieszkalnych, o łącznej powierzchni użytkowej 89,82 m² dla której III Wydział Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Wieliczce prowadzi księgę wieczystą KW nr (...), z własnością którego to lokalu związany jest udział wynoszący 1/2 część w nieruchomości wspólnej, objętej księgą wieczystą KW nr (...)/.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do treści artykułu 527 k.c. gdy wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć (§1). Czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności (§ 2). Jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli (§ 3). Jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli korzyść majątkową uzyskał przedsiębiorca pozostający z dłużnikiem w stałych stosunkach gospodarczych, domniemywa się, że było mu wiadome, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli (§ 4).

Zgodnie z utrwalonym poglądem doktryny i orzecznictwa pokrzywdzenie wierzyciela należy oceniać nie według chwili dokonania spornej czynności prawnej dłużnika z osobą trzecią, lecz według chwili jej zaskarżenia czyli wystąpienia z żądaniem uznania bezskuteczności czynności prawnej. Ocena zasadności skargi pauliańskiej wymaga ustalenia, czy pokrzywdzenie wierzycieli zachodzi w chwili orzekania, w innej chwili nie wiadomo bowiem, czy prawo zaspokojenia doznało uszczerbku (por. np. wyrok SN z dnia 16.12.2011 r., V CSK 35/11, LEX nr 1130304). Stosownie do art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. ciężar dowodu powołanej okoliczności spoczywał na powodzie jako osobie wywodzącej z niej skutki prawne Strona powodowa zaś, reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, nie zgłosiła na okoliczność tą żadnych wniosków dowodowych, jak również nie wykazała okoliczności tej w żaden inny sposób.

Nie mogą stanowić wystarczającego dowodu na tą okoliczność powołane pisma dłużnika z dnia 29.12.2010 r. (k. 17) i z dnia 17.02.2011 r. (k. 19) bowiem ich treść wskazuje na stan majątkowy dłużnika w dacie ich sporządzenia, nie zaś w dacie zaskarżenia spornej czynności i w chwili orzekania w przedmiocie zasadności wytoczonego przez

powoda powództwa. W aktach sprawy brak jakichkolwiek dokumentów pozwalających na dokonanie oceny stanu majątkowego dłużnika w dacie zaskarżenia spornej czynności i w chwili obecnej. Jakkolwiek obowiązek dowodzenia w tym zakresie obciążał powoda dla porządku wskazać należy, że także zgłoszone przez pozwane wnioski dowodowe na rozprawie w dniu 24.01.2013 r. zmierzały do ustalenia stanu majątkowego dłużnika jedynie w dacie dokonania spornej czynności (z tej też przyczyny zostały one przez Sąd, stosownie do art. 217 §3 k.p.c., pominięte jako nieprzydatne dla rozstrzygnięcia sprawy w sytuacji gdy nie doszło do wykazania stanu pokrzywdzenia strony powodowej jako wierzyciela w dacie zaskarżenia spornej czynności i w dacie orzekania).

Wskazać nadto należy, że porównując wysokość wierzytelności i zabezpieczenia w postaci hipoteki na nieruchomości objętej księgą wieczystą nr (...) brak podstaw do przyjęcia, aby w istocie dłużnik miał być niewypłacalny zarówno w dacie spornej czynności, jak i w chwili jej zaskarżenia i w chwili obecnej. Twierdzenia strony powodowej, iż nie jest możliwe przeprowadzenie skutecznej egzekucji z nieruchomości są niczym nieoparte. Okoliczność ta, wbrew twierdzeniom powoda, nie wynika w szczególności jednoznacznie z załączonej do pozwu mapy (k. 31). Ponadto powołany składnik majątku dłużnika uznany został przez samego powoda, będącego profesjonalnym uczestnikiem obrotu, za odpowiedni dla zabezpieczenia jego roszczeń w stosunku do dłużnika.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku na mocy powołanych wyżej przepisów.

Mając na względzie, iż wobec niewykazania przez powoda stanu pokrzywdzenia wierzyciela w dacie zaskarżenia spornej czynności (i w chwili obecnej) powództwo podlegało oddaleniu już tylko z tej przyczyny niecelowym było prowadzenie postępowania dowodowego co do pozostałych wywodzonych przez strony okoliczności wobec czego Sąd, na zasadzie art. 217 §3 k.p.c., pominął pozostałe wnioski dowodowe stron.

O kosztach procesu orzekł Sąd na zasadzie art. 98 §1 i 3 k.p.c. oraz §2 ust. 1-2 i § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 z późn. zm.) obciążając nimi, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy, w całości powoda; składają się na nie koszty zastępstwa procesowego pozwanych przez pełnomocnika będącego adwokatem w kwocie 7.200,00 zł oraz opłata skarbową od udzielonych mu przez pozwane pełnomocnictw w kwocie 34,00 zł.

S.

1. odnotować uzasadnienie
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda
3. kal. 2 tyg.